

Nr 184.

Av herr **Söderberg**, *angående arvoden till lärare vid fortsättningsskolor och ersättningsskolor.*

I årets statsverksproposition åttonde huvudtiteln punkt 151 med rubrik *avlöning till lärare vid fortsättningsskolor* har Kungl. Maj:t föreslagit, att den extra arvodesförhöjning, som beslutades av 1921 års riksdag, skall ur anslaget utgå. Som motivering härför angives dels det statsfinansiella läget, dels ock den numera inträdda förhöjningen av penningvärdet.

Då förhöjning av ifrågavarande arvoden beslöts av 1921 års riksdag, skedde detta på förslag av Kungl. Maj:t, som efter framställning från skolöverstyrelsen hemställde, att arvodet för undervisningstimme skall utgöra för fortsättningsskola, som upprättats efter av 1918 års riksdag angivna grunder, minst 3 kronor och 50 öre och för undervisning i ersättningsskola minst 2 kronor och 10 öre, att arvodet för undervisning i manlig eller kvinnlig slöjd skall utgöra minst 2 kronor och 45 öre för undervisningstimme i fortsättningsskola och 1 krona och 75 öre i ersättningsskola samt arvodet för undervisning i hushållsgöromål minst 14 kronor för arbetsdag, omfattande minst fem undervisningstimmar, dels ock att arvodet för undervisning i ämnet arbetskunskap i fortsättningsskola till lärare, som förklarats därtill berättigade, skall utgå med minst 4 kronor för undervisningstimme.

På förslag av statsutskottet beslöt riksdagen, att en ökning av ifrågavarande arvoden skulle äga rum, men beloppet nedsattes till hälften av det Kungl. Maj:t äskat.

Motiveringen såväl för Kungl. Maj:ts hemställan om arvodesförhöjning i berörda fall som ock för riksdagens, på statsutskottets förslag fattade beslut utgjordes av den redan vid 1918 års riksdag godtagna principen, att avlöning för undervisning i fortsättningsskola bör utgå med något högre belopp än för undervisning i den egentliga folkskolan. Hade riksdagen år 1921 godtagit Kungl. Maj:ts förslag om arvodesförhöjning kunde en minskning nu hava ägt rum utan att den av riksdagen erkända nyssnämnda principen rubbats. Då riksdagen emellertid godkände ett förslag motsvarande endast hälften av vad som då av skolöverstyrelsen och Kungl. Maj:t ansågs skäligt, synes en ytterligare minskning icke kunna ske, om riksdagen vill fasthålla vid de principer, som tidigare ansetts vara riktiga och rättvisa.

Vad åter angår det statsfinansiella läget, som otvivelaktigt manar till den största möjliga begränsning av statens utgifter, erinras om att denna mo-

tivering redan år 1921 föranledde en beskärning med halva det belopp, som då ansågs behöfligt. Att nu ytterligare beskära arvodena för dem, som isynnerhet under fortsättningsskolans genombrottsår ha sig anförtrott den grannliga och krävande uppgiften att där svara för undervisningen, synes mig, så vitt möjligt är, böra undvikas.

Med stöd av ovanstående tillåter jag mig hemställa, att riksdagen måtte besluta,

dels att arvodet till lärare vid fortsättningsskola och ersättningsskola, som upprättats efter av 1918 års riksdag angivna grunder, samt för undervisning i manlig och kvinnlig slöjd och ämnet arbetskunskap vid dylik skola skall utgå efter de grunder som fastställts av 1921 års riksdag,

dels ock att för beredande av denna arvodesförhöjning anvisa på extra stat för budgetåret 1924—1925 ett anslag av 600,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1924.

K. J. Söderberg.